

Tribunalen har för det tredje gjort ett antal handläggningsfel:

- Första delen: Tribunalen har avgjort en fråga som faller utanför dess behörighet (*ultra vires*), åsidosatt principen att saken i målet definieras av parterna och har åsidosatt artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artiklarna 44.1 och 48.2 i tribunalens rättegångsregler, i deras lydelse vid tidpunkten för talans väckande i första instans.
- Andra delen: Kommissionen har inte yttrat sig om den påstådda jämförbarheten med de åtgärder som är föremål för bedömning av det statliga stöd som nämns i de domar till vilka det hänvisas i punkt 66.
- Tredje delen: Tribunalen har inte bemött kommissionens argument om definitionen av "icke-marknadsekonomi".

(<sup>1</sup>) Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen. EUT L 343, s. 51

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 30 maj 2016 – American Express Co. mot The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury**

(Mål C-304/16)

(2016/C 270/37)

Rättegångsspråk: engelska

**Hänskjutande domstol**

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Sökande: American Express Co.

Motpart: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.

**Tolknings- och giltighetsfrågor**

- 1) Gäller kravet i artiklarna 1.5 och 2.18 i förordning (EU) 2015/751 (<sup>1</sup>) (förordningen om förmedlingsavgifter), på att en trepartsbetalningsordning för kontokort som ger ut kortbaserade betalningsinstrument med en co-branding-partner eller genom en agent ska anses vara en fyrpartsbetalningsordning för kontokort, endast såvitt co-branding-partnern eller agenten är "utgivare" i den mening som avses i artikel 2.2 och skäl 29 i förordningen om förmedlingsavgifter (nämligen om nämnda partner eller agent har ett avtalsförhållande med betalaren, i enlighet med vilket partnern eller agenten har avtalat att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och bearbeta betalarens kortbaserade betalningstransaktioner)?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras nekande, är artiklarna 1.5 och 2.18 i förordningen om förmedlingsavgifter ogiltiga, i den del det i dessa föreskrivs att sådana arrangemang ska anses utgöra fyrpartsbetalningsordningar, på grund av
  - a) underlåtenhet att tillhandahålla en motivering i enlighet med artikel 296 FEUF,

- b) en uppenbart oriktig bedömning och/eller
- c) åsidosättande av proportionalitetsprincipen?

---

(<sup>1</sup>) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 av den 29 april 2015 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner EUT L 123, s. 1.

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 30 maj 2016 – Avon Cosmetics Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

**(Mål C-305/16)**

(2016/C 270/38)

Rättegångsspråk: engelska

**Hänskjutande domstol**

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Avon Cosmetics Ltd

Motpart: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

**Tolkningsfrågor**

1. Strider tillämpliga bemyndiganden, implementerande lagstiftning och/eller administrativa föreskrifter mot några relevanta unionsrättsliga bestämmelser och/eller principer i fall då icke-registrerade återförsäljare förvärvar varor och tjänster från direktförsäljare ("försäljningsstöd") eller från tredjemän ("tredjemansvaror- och tjänster"), som i båda fallen nyttjas av de icke-registrerade återförsäljarna i deras ekonomiska verksamhet bestående i försäljning av andra varor som också förvärvats från direktförsäljare, och denna verksamhet regleras av administrativa föreskrifter som utfärdats med stöd av en avvikande åtgärd, senast bemyndigad genom rådets beslut av den 24 maj 1989 (89/534/EEG (<sup>1</sup>)) ("den avvikande åtgärden"), såtillvida de ålägger direktförsäljare att betala utgående mervärdesskatt på den icke-registrerade återförsäljarens försäljningspris på de andra varorna utan avdrag för den mervärdesskatt som den icke-registrerade återförsäljaren ska betala för sådant försäljningsstöd och/eller tredjemansvaror- och tjänster?
2. Var Förenade kungariket skyldigt, vid ansökan hos rådet om bemyndigande att anta den avvikande åtgärden, att upplysa kommissionen om att icke-registrerade återförsäljare är skyldiga att betala mervärdesskatt vid förvärv av varor med försäljningsstöd och/eller tredjemansvaror- och tjänster som nyttjas i deras ekonomiska verksamhet, med följden att den avvikande åtgärden måste medge att en justering görs för ingående mervärdesskatt som återförsäljaren inte kan tillgodogöra sig eller för utgående mervärdesskatt direktförsäljaren betalat utöver vad denna var skyldig?
3. För det fall att fråga 1 och/eller 2 besvaras jakande:
  - a. Kan och bör tillämpliga bemyndiganden, implementerande lagstiftning och/eller administrativa föreskrifter tolkas så, att hänsyn ska tas till, antingen, i) mervärdesskatt på försäljningsstöd eller tredjemansvaror- och tjänster, som icke-registrerade återförsäljare nyttjar i sin ekonomiska verksamhet, som återförsäljaren är skyldig att betala men inte kan tillgodogöra sig, ELLER ii) mervärdesskatt uppbyggt av HMRC som överstiger undandragen skatt, ELLER iii) eventuell otillbörlig konkurrens som uppstår mellan direktförsäljare, deras återförsäljare och företag som inte ägnar sig åt direktförsäljning?